

Predmet C-767/23 [Remling]ⁱ**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

13. prosinca 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Raad van State (Nizozemska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

13. prosinca 2023.

Žalitelj:

A. M.

Druga stranka u žalbenom postupku:

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Predmet glavnog postupka

Žalba protiv presude Rechtbanka (Sud, Nizozemska) kojom je odbijena tužba stranog državljanina podnesena na temelju članka 20. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu: UFEU) u pogledu izvedenog prava boravka i u kojoj Rechtbank (Sud) nije razmotrio zahtjev stranog državljanina za upućivanje prethodnih pitanja.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Tumačenje članka 267. trećeg stavka UFEU-a, osobito opsega obveze obrazlaganja, ako se primjenjuje iznimka od obveze nacionalnog suda protiv čijih odluka nema pravnog lijeka da upućuje prethodna pitanja, što je iznimka koja je priznata u sudskoj praksi Suda.

ⁱ Naziv ovog predmeta je izmišljen i ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

Prethodno pitanje

Treba li članak 267. treći stavak Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s člankom 47. drugim stavkom Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da se tim odredbama protivi nacionalni sustav kao što je onaj koji se predviđa člankom 91. stavkom 2. Vreemdelingenweta 2000 (Zakon o strancima iz 2000.), u skladu s kojim Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Odjel za upravne sporove Državnog vijeća, Nizozemska) kao nacionalni sud protiv čijih odluka nema pravnog lijeka može o postavljenom pitanju o tumačenju prava Unije donijeti odluku sa skraćenim obrazloženjem, prema potrebi u vezi s izričitim zahtjevom da se uputi zahtjev za prethodnu odluku, a da pritom ne navede koja se od triju iznimki od obveze upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku primjenjuje?

Navedene odredbe prava Unije i međunarodnog prava

Ugovor o Europskoj uniji, članak 6.

Ugovor o funkcioniranju Europske unije, članak 267.

Povelja Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), članci 47. i 52.

Konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: EKLJP), članak 6.

Navedena sudska praksa Suda

Presuda od 6. listopada 1982., Cilfit i dr., 283/81, EU:C:1982:335

Presuda od 6. rujna 2012., Trade Agency, C-619/10, EU:C:2012:531

Presuda od 9. rujna 2015., Ferreira da Silva e Brito i dr., C-160/14, EU:C:2015:565

Presuda od 9. rujna 2015., X i van Dijk, C-72/14 i C-197/14, EU:C:2015:564

Presuda od 15. ožujka 2017., Aquino, C-3/16, EU:C:2017:209 (u daljnjem tekstu: presuda Aquino)

Presuda od 10. svibnja 2017., Chavez-Vilchez i dr., C-133/15, EU:C:2017:354 (u daljnjem tekstu: presuda Chavez-Vilchez)

Presuda od 19. studenoga 2019., A. K. i dr. (Neovisnost Disciplinskog vijeća Vrhovnog suda), C-585/18, EU:C:2019:982

Presuda od 6. listopada 2021., Consorzio Italian Management i Catania Multiservizi, C-561/19, EU:C:2021:799 (u daljnjem tekstu: presuda Consorzio)

Presuda od 29. lipnja 2023., International Protection Appeals Tribunal i dr. (Napad u Pakistanu), C-756/21, EU:C:2023:523

Mišljenje nezavisnog odvjetnika J. Richarda de la Toura u spojenim predmetima Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid i X (Ispitivanje zadržavanja po službenoj dužnosti), C-704/20 i C-39/21, EU:C:2022:489

Navedena sudska praksa Europskog suda za ljudska prava

Presuda od 2. listopada 2014., Hansen protiv Norveške, CE:ECHR:2014:1002JUD001531909 (u daljnjem tekstu: presuda Hansen)

Presuda od 24. travnja 2018., Baydar protiv Nizozemske, CE:ECHR:2018:0424JUD005538514 (u daljnjem tekstu: presuda Baydar)

Presuda od 11. travnja 2019., Harisch protiv Njemačke, CE:ECHR:2019:0411JUD005005316 (u daljnjem tekstu: presuda Harisch)

Presuda od 24. ožujka 2022., Zayidov protiv Azerbajdžana (br. 2), CE:ECHR:2022:0324JUD000538610 (u daljnjem tekstu: presuda Zayidov)

Presuda od 30. lipnja 2022., Rusishvili protiv Gruzije, CE:ECHR:2022:0630JUD001526913 (u daljnjem tekstu: presuda Rusishvili)

Navedeni nacionalni propisi

Zakon o strancima iz 2000. (u daljnjem tekstu: Vw iz 2000.), članak 9. stavak 1., članak 83.c stavak 1., članak 84. i članak 91. stavak 2.

Algemene wet bestuursrecht (Opći zakon o upravnom pravu, u daljnjem tekstu: Awb), članci 8:10., 8:104. i 8:105.

Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

- 1 Odlukom od 8. listopada 2019. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (državni tajnik za sigurnost i pravosuđe, Nizozemska) odbio je zahtjev osobe A. M. za izdavanje dokumenta u smislu članka 9. stavka 1. Vw-a iz 2000. kojim se potvrđuje njegov zakoniti boravak u svojstvu građanina Unije. Presudom od 5. ožujka 2021. Rechtbank (Sud) odbio je kao neosnovanu tužbu koju je A. M. podnio protiv te odluke. A. M. je podnio žalbu protiv te presude.
- 2 A. M. se poziva na izvedeno pravo boravka u skladu s člankom 20. UFEU-a, kako ga je Sud, među ostalim, priznao u presudi Chavez-Vilchez. A. M. smatra da

Rechtbank (Sud) neopravdano nije razmotrio njegov argument da je Sudu trebao uputiti zahtjev za prethodnu odluku zbog neujednačene nacionalne sudske prakse u pogledu tereta dokazivanja tog prava boravka. Od Afdelinga bestuursrechtspraak van de Raad van State (Odjel za upravne sporove Državnog vijeća, u daljnjem tekstu: Odjel) zahtijeva da se Sudu ipak upute prethodna pitanja. Odjel smatra da se primjenjuje iznimka od obveze upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku (*acte éclairé*) jer odgovor na pitanje osobe A. M. o tumačenju primjenjivog prava Unije proizlazi iz sudske prakse Suda iako se čini da drugi nacionalni sudovi primjenjuju drukčije tumačenje. On u ovom predmetu želi donijeti odluku sa skraćenim obrazloženjem u skladu s člankom 91. stavkom 2. Vw-a iz 2000., ne navodeći zašto Sudu nije uputio prethodna pitanja.

Ključni argumenti stranaka glavnog postupka

- 3 A. M. smatra da namjera Odjela da donese odluku sa skraćenim obrazloženjem nije u skladu s pravom Unije. Naime, u skladu s točkom 51. presude *Conorzio* Odjel treba obrazložiti zašto nije obvezan uputiti zahtjev za prethodnu odluku i koja se od triju iznimki priznatih u sudskoj praksi Suda primjenjuje (*acte clair*, *acte éclairé*, nerelevantnost pitanja za odluku o sporu). A. M. pritom upućuje na značenje transparentnosti pravne argumentacije prilikom odbijanja upućivanja prethodnih pitanja i na opasnost od pogrešnog tumačenja prava Unije, koja se povećava u slučaju nedovoljnog obrazloženja tog odbijanja.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 4 Nacionalni sud protiv čijih odluka nema pravnog lijeka u pravilu treba obrazložiti zašto nije obvezan Sudu uputiti pitanje o tumačenju prava Unije. To proizlazi iz točke 51. presude *Conorzio*. Nizozemski zakonodavac ovlastio je Odjel da u predmetima koji se odnose na strance, u fazi žalbe, u određenim slučajevima donese odluku sa skraćenim obrazloženjem. U odluci sa skraćenim obrazloženjem Odjel ograničava svoje obrazloženje na navođenje da se žalba odbija, bez detaljnijeg pojašnjenja sadržaja odluke. Time izostaje i odgovor na pitanje o tumačenju prava Unije koje je postavila stranka, kao i razlog zbog kojeg je Odjel odbio eventualni zahtjev da se Sudu upute prethodna pitanja.
- 5 Odjel smatra da je njegova praksa primjene skraćenog obrazloženja u području prava stranaca u skladu sa zahtjevima prava Unije u pogledu obrazloženja i zahtjevima poštenog suđenja u smislu EKLJP-a. Međutim, smatra da točka 51. presude *Conorzio* ostavlja prostora za dvojbe. Naime, razmatranja Suda u toj presudi mogu se različito tumačiti. Odjel stoga pita je li i u slučaju skraćenog obrazloženja u skladu s člankom 267. trećim stavkom UFEU-a u vezi s člankom 47. drugim stavkom Povelje obvezan obrazložiti zašto Sudu ne upućuje prethodna pitanja.

Zakonska ovlast za primjenu skraćenog obrazloženja; osnovne informacije i kontekst

- 6 Člankom 91. stavkom 2. Vw-a iz 2000. Odjel se ovlašćuje da svoju odluku ograniči na to da jedan istaknut prigovor ne može dovesti do poništenja odluke Rechtbanka (Sud), a da to ne mora detaljno obrazložiti. Odlukom sa skraćenim obrazloženjem on se ne priklanja nužno obrazloženju odluke Rechtbanka (Sud), nego ishodu te odluke. Naime, Odjel može doći do istog ishoda na temelju drugih razloga. Stoga je prvi uvjet za skraćeno obrazloženje taj da je žalba neosnovana i da se odluka Rechtbanka (Sud) ne poništi. Osim toga, Odjel izvršava tu ovlast samo kada nije riječ o pitanjima na koja treba općenito odgovoriti u interesu ujednačenosti prava, razvoja prava ili pravne zaštite. To je drugi uvjet.
- 7 Odjel najprije upućuje na to da svaka država članica donosi vlastite odluke u svrhu očuvanja pravne zaštite, razvoja prava, pravne sigurnosti i dobrog sudovanja. Pravom Unije ne predviđa se obveza omogućivanja žalbe ni obveza da žalba, ako se donese odluka o njezinu omogućivanju, ima određenu strukturu. U Nizozemskoj se zakonodavac prilikom stupanja na snagu Vw-a iz 2000. odlučio za mogućnost žalbe u predmetima koji se odnose na strance uz primjenu niskog praga za dopuštenost u kombinaciji s mogućnošću da se o toj žalbi donese odluka sa skraćenim obrazloženjem. Otad se žalba načelno može podnijeti u svakom predmetu koji se odnosi na strance (članak 8:105. u vezi s člankom 8:104. Awb-a).
- 8 Zakonodavac je uvođenjem mogućnosti žalbe u predmetima pred Odjelom koji se odnose na strance namjeravao očuvati ujednačenost prava. Odjel meritorno odlučuje o svakoj dopuštenoj žalbi, ali ima zadatak usredotočiti se na pitanja na koja općenito treba odgovoriti u interesu ujednačenosti prava, razvoja prava ili pravne zaštite. Ovlast za primjenu skraćenog obrazloženja u slučajevima u kojima ta pitanja nisu relevantna jamči kvalitetu i izvedivost tog sustava.
- 9 U okviru povijesti nastanka Vw-a iz 2000. naglasilo se da taj novi postupak podrazumijeva proširenje pravne zaštite stranaca jer je po prvi put uvedena mogućnost žalbe u predmetima koji se odnose na strance. Osim toga, Odjel je dobio mogućnost brzo i učinkovito riješiti velik broj očekivanih predmeta jer može primijeniti skraćeno obrazloženje ako nije riječ o pitanjima na koja općenito treba odgovoriti u interesu ujednačenosti prava, razvoja prava ili pravne zaštite. Stoga je taj sustav, s jedne strane, u skladu sa zahtjevima iz članka 6. EKLJP-a i, s druge strane, omogućuje Odjelu da izvrši svoju zakonsku ovlast i na primjeren način očuva ujednačenost prava. Mogućnost da se o žalbi donese odluka sa skraćenim obrazloženjem stoga treba razmatrati u vezi sa žalbama u pogledu kojih Odjel navodi potpuno obrazloženje.
- 10 U posljednje tri godine, od 2020. do 2023., Vreemdelingenkamer (Vijeće za strance, Nizozemska) u prosjeku je godišnje donosio više od 3800 odluka o meritumu. Odjel u predmetima koji se odnose na strance trenutačno primjenjuje skraćeno obrazloženje u otprilike 85 % odluka. S obzirom na veliku važnost prava

Unije za pravo stranaca u fazi žalbe često se zahtijeva upućivanje prethodnih pitanja. Može biti potrebno relativno mnogo vremena da bi se obrazložilo zašto Odjel nije obvezan upućivati prethodna pitanja o meritornim aspektima predmeta. Naime, za takvo obrazloženje potrebno je navesti razloge koji su u skladu s meritumom predmeta i temelje se na razlozima postupka i mjerodavnim činjenicama. Ako Odjel smatra da treba potvrditi odluku Rechtbanka (Sud) i, osim toga, ne postoje pitanja na koja općenito treba odgovoriti u interesu ujednačenosti prava, razvoja prava ili pravne zaštite, ovlast za primjenu skraćenog obrazloženja u tom mu kontekstu omogućuje da brzo i učinkovito riješi znatan broj žalbi.

- 11 Odjel izvršava ovlast za primjenu skraćenog obrazloženja, među ostalim, u sljedećim dvama slučajevima. S jedne strane, Odjel primjenjuje skraćeno obrazloženje u predmetima u kojima stranke pobijaju odluku u kojoj Rechtbank (Sud) primjenjuje ustaljenu sudsku praksu Odjela a da ne pojašnjavaju zašto je to što Rechtbank (Sud) primjenjuje tu sudsku praksu nepravilno ili pogrešno ili više nije opravdano s obzirom na aktualne promjene. S druge strane, Odjel navodi skraćeno obrazloženje u predmetima u kojima su prigovori stranaka opravdano istaknuti, ali Odjel i dalje smatra da oni ne mogu dovesti do poništenja pobijane odluke jer ishod ne bi bio drukčiji da je odluka Rechtbanka (Sud) donesena bez nedostataka navedenih u žalbi. U tom je slučaju, primjerice, riječ o prigovorima zbog netočnog navođenja tužbenog razloga ili zbog toga što nije očigledno da Rechtbank (Sud) ispituje taj tužbeni razlog, zbog argumentacije Rechtbanka (Sud) koja nije bez daljnijega razumljiva ili zbog toga što nisu posve točno ili potpuno navedeni osobni podaci stranog državljanina odnosno zbog toga što obrazloženje zahtjeva za azil nije navedeno ili ono nije posve točno navedeno.
- 12 Svim tim slučajevima svojstveno je da ne postoji razlog za poništenje odluke Rechtbanka (Sud) te da općenito nisu relevantna pitanja ujednačenosti prava, razvoja prava ili pravne zaštite, a stoga ni pravna pitanja zbog kojih je potrebno uputiti zahtjev za prethodnu odluku. Čim postoje pitanja u pogledu prava Unije koja su relevantna za odluku o sporu i nisu obuhvaćena preostalim iznimkama *acte clair* ili *acte éclairé*, Odjel ne može navesti skraćeno obrazloženje.
- 13 Skraćenim obrazloženjem Odjela ne ugrožava se pravna zaštita dotičnog stranog državljanina. Naime, Rechtbank (Sud) u prvostupanjskom postupku provodi temeljito meritorno ispitivanje svakog predmeta koji se odnosi na strance. Osim toga, Rechtbank (Sud) uvijek donosi potpuno obrazloženu odluku; u prvostupanjskom postupku nije moguće primijeniti skraćeno obrazloženje. Pravna zaštita stranog državljanina zajamčena je i u žalbenom postupku pred Odjelom. Odluka Odjela kojom se potvrđuje odluka Rechtbanka (Sud) u svakom slučaju uvijek se temelji na cjelovitom meritornom ispitivanju žalbe, čak i ako ono nije navedeno u skraćenom obrazloženju odluke. Suci koji su nadležni za odlučivanje o predmetu u okviru svojeg ispitivanja uzimaju u obzir žalbu, prema potrebi i odgovor druge stranke na tu žalbu, odluku Rechtbanka (Sud) te spis predmeta s dokumentima o ispitivanju tužbe koje je proveo Rechtbank (Sud) i o upravnom postupku. Na raspolaganju im je cijeli spis sa svim relevantnim dokumentima o

tom predmetu. Ako Odjel zaključi da primjena skraćenog obrazloženja nije moguća, donosi potpuno obrazloženu odluku.

Članak 47. Povelje i članak 6. EKLJP-a

- 14 Člankom 47. prvim i drugim stavkom Povelje priznaje se pravo svake osobe na pravično suđenje i djelotvoran pravni lijek. Iz članka 52. stavka 3. Povelje proizlazi da su značenje i opseg članka 47. Povelje barem jednaki onima iz članka 6. stavka 1. EKLJP-a. Pravo na pošteno suđenje utvrđeno u toj odredbi obuhvaća, među ostalim, pravo na dovoljno obrazloženu odluku iz koje proizlazi da je sud doista uzeo u obzir zahtjeve i tužbene razloge stranaka (presuda Zayidov, t. 91.). Međutim, to ne znači da sud treba razmotriti svaki tužbeni razlog. ESLJP uzima u obzir i ulogu suda o kojem je riječ, primjerice kao žalbeni sud ili u okviru sustava žalbi u kojem vrhovni nacionalni sud treba dopustiti podnošenje pravnog lijeka (presude Rusishvili, t. 74. i 75., i Hansen, t. 73. i 74.).
- 15 U tom kontekstu općenite obveze obrazlaganja ESLJP je razmatrao obrazloženje odluke kojom je odbijen zahtjev da se Sudu upute prethodna pitanja. Iz toga proizlazi da (a) sud koji odlučuje u posljednjem stupnju treba obrazložiti na temelju koje od triju iznimki odbija uputiti zahtjev za prethodnu odluku, ali da se (b), ako taj sud ima zakonsku ovlast da donese odluku o predmetu bez detaljnijeg obrazloženja, odluka o zahtjevu za upućivanje prethodnih pitanja donosi nakon ukupne odluke o predmetu i sud ne treba posebno obrazložiti zašto ne upućuje zahtjev za prethodnu odluku. Odjel to zaključuje iz presuda Baydar i Harisch. ESLJP je u presudi Baydar prihvatio da se skraćenim obrazloženjem pretpostavlja da zahtjev za prethodnu odluku ne može dovesti do drugog ishoda. ESLJP smatra da takva odluka o zahtjevu za upućivanje prethodnih pitanja u okolnostima opisanima u tom predmetu ne dovodi do povrede članka 6. stavka 1. EKLJP-a.
- 16 Načinom postupanja opisanim u točki 13. jamči se da će Odjel pažljivo ispitati postavljeno pitanje o pravu Unije i eventualni zahtjev za upućivanje prethodnih pitanja te, prema potrebi, donijeti odluku kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku. Stoga je riječ o poštenom suđenju. Odjel polazi od toga da je njegova zakonska ovlast za primjenu skraćenog obrazloženja u skladu s općenitom obvezom obrazlaganja koja proizlazi iz članka 47. prvog stavka Povelje i članka 6. EKLJP-a. Prema njegovu preliminarnom shvaćanju, ovlast za primjenu skraćenog obrazloženja u slučaju zahtjeva za upućivanje prethodnih pitanja u skladu je i sa sudskom praksom u pogledu članka 47. Povelje.

Članak 267. UFEU-a

- 17 Odjel također pita je li njegova trenutačna praksa primjene skraćenog obrazloženja u skladu i s člankom 267. trećim stavkom UFEU-a u vezi s člankom 47. Povelje ako je zatraženo upućivanje zahtjeva za prethodnu odluku. Odjel pita treba li u tom slučaju detaljnije obrazložiti zašto nije obavezan uputiti zahtjev za prethodnu odluku te, osobito, treba li obrazložiti koja se iznimka od obveze upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku primjenjuje i zašto. Naime, u

točki 51. presude Consorzio Sud je naveo da „iz razloga [...] odluke mora biti razvidno da postavljeno pitanje o pravu Unije nije bitno za rješenje spora ili da se tumačenje dotične odredbe prava Unije temelji na sudskoj praksi Suda, ili, ako takve sudske prakse nema, da se nacionalnom sudu koji odlučuje u zadnjem stupnju tumačenje prava Unije toliko očito nameće da ne ostavlja mjesta nikakvoj razumnoj sumnji”.

- 18 Odjel tumači ta razmatranja na način da je skraćeno obrazloženje u skladu s njima jer takvo obrazloženje podrazumijeva da nema obveze upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku zbog jednog od razloga navedenih u toj točki. Međutim, iz drugih jezičnih verzija presude moglo bi se zaključiti da iz obrazloženja treba biti vidljivo koja se iznimka primjenjuje na predmet. U talijanskoj jezičnoj verziji navodi se, primjerice, „deve far emergere o che”, a u francuskoj „doivent faire apparaître soit que”. U engleskoj jezičnoj verziji navodi se da obrazloženje „must show either [...], or”. Izraz „either/or” može se tumačiti na uključiv način, kao „i/ili”, pri čemu se ostavlja otvoreno pitanje o tome koja se iznimka primjenjuje. Međutim, može se tumačiti i isključivo, u smislu da mora biti jasno koja se od triju iznimki primjenjuje.
- 19 Iz odluke o meritumu sa skraćenim obrazloženjem ne proizlazi koja se od triju iznimki od obveze upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku primjenjuje. To se razlikuje od slučaja odbacivanja zbog nedopuštenosti, o kojem je riječ u presudi Aquino. U toj je presudi Sud odlučio da sud koji odlučuje u posljednjem stupnju ne mora uputiti prethodno pitanje Sudu ako je žalba odbačena kao nedopuštena iz razloga koji su svojstveni postupku pred tim sudom, pod uvjetom da se poštuju načela ekvivalentnosti i djelotvornosti. Razlog tomu je to što prethodna pitanja nisu relevantna za odluku o sporu u predmetima u kojima dolazi do odbacivanja zbog nedopuštenosti i koji se stoga ne ispituju meritorno. Slijedom toga, u slučaju odbacivanja zbog nedopuštenosti jasno je koja se od triju iznimki od obveze upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku primjenjuje.

Preliminarno stajalište Odjela

- 20 Odjel smatra da se posebna obveza obrazlaganja navedena u točki 51. presude Consorzio ne primjenjuje ni ako meritorna odluka sa skraćenim obrazloženjem podrazumijeva da se primjenjuje iznimka od obveze upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku. Pritom smatra važnim to što sudovi u državama članicama koje primjenjuju sustav žalbi protiv nedopuštenosti revizije ili stroža postupovna pravila o dopuštenosti unaprijed odlučuju o tome koji će se predmeti meritorno ispitati. Ako se nacionalni zakonodavci odluče za takvo ograničenje, uz odluku o nepostupanju po podnesenoj žalbi ne navodi se posebno sudsko obrazloženje o tome zašto se, unatoč odgovarajućem zahtjevu, ne upućuju prethodna pitanja (vidjeti u tom pogledu i drugo pitanje iz zahtjeva za prethodnu odluku u predmetu C-144/23, koje je uputilo Vrhovno sodišče (Vrhovni sud, Slovenija)). Cilj i učinak skraćenog obrazloženja koje primjenjuje Odjel nisu usporedivi s odbacivanjem zbog nedopuštenosti ili u okviru sustava žalbi protiv nedopuštenosti revizije.

- 21 Odjel polazi od toga da opseg obveze obrazlaganja u točki 51. presude *Conorzio* nije od samog početka veći *samo zato* što je zatraženo da se upute prethodna pitanja. Ne čini mu se usklađenim da žalbu u kojoj se traži upućivanje zahtjeva za prethodnu odluku treba *per definitionem* temeljitije obrazložiti od žalbe koja ne sadržava takav zahtjev. Osim toga, postupovna ovlast za primjenu skraćenog obrazloženja u praksi niti onemogućuje niti pretjerano otežava ostvarivanje prava dodijeljenih pravom Unije. Naime, skraćeno obrazloženje podrazumijeva da se ta prava ne dovode u pitanje.

RADNI DOKUMENT